

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-870/19 - 1

Sprawa C-870/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

26 listopada 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Corte suprema di cassazione (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

19 września 2019 r.

Strona skarżąca:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Druga strona postępowania kasacyjnego:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

(najwyższy sąd kasacyjny, Włochy)

[...]

SECONDA SEZIONE CIVILE

(II wydział cywilny)

[...]

wydaje następujące

POSTANOWIENIE INCYDENTALNE

w sprawie skargi [...] wniesionej przez:

PL

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE (prefekturę biura terytorialnego rządu we Florencji), reprezentowaną przez p. o. Prefekta, [...]

– *stronę skarżącą* –

przeciwko

MI, [...]

[...]

– *drugiej stronie postępowania kasacyjnego* –

wniesionej od wyroku wydanego przez [...] TRIBUNALE di FIRENZE (sąd we Florencji), [...];

[...] [OR.2] [...]

[OR.3]

Biorąc pod uwagę, co następuje:

Prefettura - U.T.G. di Firenze (prefektura biura terytorialnego rządu we Florencji) zaskarżyła wyrok [...] sądu we Florencji, wnosząc skargę opartą na jednym zarzucie, przeciwko której druga strona wniosła skargę wzajemną.

W celu lepszego zrozumienia okoliczności rozpatrywanej sprawy poniżej przedstawiono jej streszczenie.

W zaskarżonym wyroku uwzględniono odwołanie wniesione przez MI, któremu zarzucono 24-krotne naruszenie przepisów art. 19 [włoskiej] ustawy nr 727/1978, co zostało odnotowane w licznych protokołach, o których mowa w aktach, polegające na braku okazania wykresówek dotyczących wielu różnych dni pracy.

W związku z tym orzeczenie zaskarżone przez organ skarżący w postępowaniu przed Corte suprema di cassazione [...] [*szczególne nieistotne z punktu widzenia pytania prejudycjalnego*] zmieniało wcześniejsze zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji, który odrzucił sprzeciw wobec wspomnianych protokołów stwierdzających zaistnienie wielokrotnego naruszenia przepisów Codice della strada (włoskiego kodeksu drogowego), ograniczając zasadniczo do jednej kary skutek potwierdzenia naruszeń będących przedmiotem sporu.

Druga strona postępowania kasacyjnego złożyła wniosek o oddalenie skargi i złożyła pismo.

[...] [OR.4] [...]

[...] [*odniesienia do postępowania krajowego*]

Zważywszy, co następuje:

1. Zarzut podniesiony w skardze dotyczy naruszenia i błędnego stosowania art. 19 ustawy 727/1978 oraz art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 2 i 7 rozporządzenia EWG nr 3821/85 w związku z art. 360 ust. 1 nr 3 codice di procedura civile (kodeksu postępowania cywilnego).

Reasumując, podnosi się błędność zaskarżonego orzeczenia, w którym – w odniesieniu do naruszenia wspomnianych przepisów dotyczących wykresówek tachografu zainstalowanego w pojeździe – uznano, że brak okazania wspomnianych wykresówek może podlegać karze wyłącznie w granicach wymogów określonych w przepisach [„wykresówki z bieżącego tygodnia oraz wykresówki używane przez kierowcę w ciągu poprzednich 15 dni (lub) po dniu 1 stycznia 2008 r. – za bieżący dzień i poprzednie 28 dni”, art. 15 cytowanego rozporządzenia], stanowiącej jedną sankcję za jedno naruszenie, a nie – jak to miało miejsce w tym przypadku – wielu sankcjom dotyczącym poszczególnych krótszych okresów, składających się na cały okres określony w ustawodawstwie.

W szczególności organ skarżący wyraźnie stwierdził, że „niniejszy spór jest identyczny z [OR.5] tysiącami sporów toczących się obecnie przed sądami w całym kraju”; a gdy okazało się, że wytyczne w tym zakresie są bardzo od siebie odmienne, złożył również wniosek o rozstrzygnięcie sporu orzeczeniem wyjaśniającym.

2. Po należyтым przedstawieniu zarzutu odwołania Corte suprema di cassazione musi zaznaczyć, co następuje.

MI naruszył art. 15 ust. 7 rozporządzenia EWG nr 3821/85, zmieniony art. 26 rozporządzenia WE nr 561/2006.

Przepis ten stanowi, że: „[k]ierowca [...] musi być w stanie okazać, na każde żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych: i) wykresówki z bieżącego tygodnia oraz wykresówki używane przez kierowcę w ciągu poprzednich 15 dni; ii) kartę kierowcy, jeśli ją posiada; oraz iii) wszelkie zapisy odręczne i wydruki sporządzone w ciągu bieżącego tygodnia oraz poprzednich 15 dni [...]. Jednakże po dniu 1 stycznia 2008 r. okresy, o których mowa w ppkt i) oraz iii), obejmują bieżący dzień i poprzednie 28 dni”.

Przy w ten sposób przedstawionych odnośnych ramach prawnych rozstrzygnięcie analizowanego sporu nie może zatem nie uwzględniać wykładni cytowanego przepisu.

[OR.6]

Jeżeli bowiem przepis ten należy interpretować w ten sposób, że kierowca jest zobowiązany do jednorazowego zachowania polegającego na okazaniu

wykresówek odnoszących się do określonej liczby dni pracy, z obowiązkiem okazania służbom kontrolnym wykresówek jako całości, naruszenie przepisu jest jednorazowe, ponieważ zachowanie jest jednorazowe.

W konsekwencji powyższego jednorazowość zachowania może prowadzić do popełnienia tylko jednego naruszenia i nałożenia jednej sankcji, bez kumulacji kar i niezależnie od liczby pojedynczych kart, których kierowca nie jest w stanie okazać.

Jeśli natomiast przepis zostanie zinterpretowany jako odnoszący się do zachowania podzielnego, wówczas faktycznie możliwe będzie sporządzenie protokołów naruszenia w liczbie równej liczbie dni (lub – jak w tym konkretnym osądzanym przypadku – liczbie grup dni), w odniesieniu do których nie dopełniono obowiązku okazania.

Corte suprema di cassazione miał już sposobność rozpatrywać, pod innym względem (sprawy cywilne, wydział pracy, wyrok z dnia 3 sierpnia 2007 r., nr 17073), kwestię zachowania przedsiębiorcy, który – zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia EWG nr 3821/85 – zobowiązany jest do przechowywania wykresówek przez co najmniej rok po ich użyciu.

[OR.7]

Jednak odmienna funkcja i sens tego ostatniego przepisu nie mogą same w sobie powodować zastosowania w innym przypadku, takim jak analizowany w niniejszej sprawie, jednorazowości zachowania i sankcji, nawet jeśli dosłowne brzmienie cytowanego art. 14, przewidującego sankcję dla każdej pojedynczej brakującej wykresówki z dnia pracy, może prowadzić do stwierdzenia, w drodze wykładni a contrario i przy braku wyraźnego stanowiska w tym względzie, jednorazowości łącznego naruszenia i sankcji w związku z naruszeniem uregulowanym w cytowanym art. 15.

Ponadto tej ostatniej wykładni można przeciwstawić inną, bardziej dostosowaną do ewentualnego obchodzenia lub fragmentacji nakazu normatywnego [...] *[szczegóły dotyczące procedury krajowej]* lub też bardziej zgodną z kryterium o większej rygorystyczności.

Znane jest bowiem stwierdzenie sformułowane w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 9 lutego 2012 r. w sprawie C-210/10 w sporze dotyczącym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym [...] węgierskiego [organu sądowego].

Badając ten spór dotyczący proporcjonalności kar właśnie w przypadku naruszeń związanych z używaniem tachografów, stwierdzono: „[...] w tym względzie art. 19 ust. 1 wskazanego rozporządzenia nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia »przepisów dotyczących nakładania kar [OR.8] w przypadku naruszeń [...]. [Kary te] muszą być skuteczne, proporcjonalne, odstrasżające oraz niedyskryminujące»”.

Oczywiście powyższe powinno skutkować nałożeniem – przez każde państwo – odpowiednich kar dla całego okresu (dwadzieścia osiem dni), a nie dla pojedynczych dziennych naruszeń, ewentualnie rozpatrywanych łącznie, z takimi dalszymi konsekwencjami, nawet jeżeli będą one znaczne i istotne, że odstrasżająca skuteczność kary z pewnością nie mogłaby być realizowana przez praktykę nakładania wielu kar, które ewentualnie mogą być nieproporcjonalne, zaniżone, w stosunku do całościowego zachowania w postaci zaniechania.

W opinii Corte suprema di cassazione oraz w związku z powyższymi twierdzeniami – z uwagi na sytuację obiektywnej niepewności wykładni można jedynie sformułować wniosek do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o dokonanie wykładni w trybie prejudycjalnym, w szczególności w odniesieniu do pytania:

„Czy art. 15 [ust. 7 rozporządzenia nr 3821/85] może być interpretowany w konkretnym przypadku kierowcy pojazdu jako przepis, który mówi o jednym łącznym zachowaniu, którego konsekwencją jest popełnienie jednego naruszenia i nałożenie jednej kary, czy też może skutkować przy zastosowaniu kumulacji kar taką liczbą naruszeń i kar, ile było dni, dla których nie okazano wykresówek tachografu [OR.9] w przewidzianym czasie (»bieżący dzień i poprzednie 28 dni«)?”.

Z powyższych względów

Corte suprema di cassazione

[...] [*odniesienie do prawa Unii*] nakazuje przekazać dokumenty do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w celu wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym w związku z pytaniem przedstawionym w sentencji;

[...] [*odniesienie do zawieszenia postępowania krajowego*]

Postanowienie ogłoszono [...] w dniu 19 września 2019 r.

[...]